„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 142. **Piątek 21. Czerwca 1867.** **Rok wydania 57.**

Prenumerata
na
„Gazetę Lwowską“
wraz
z Dodatkiem urzędowym
od 1. lipca do 30. września.

Dla miejscowych . . . 3 złr.
Dla zamiejscowych . 3 złr. 90 c.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).

Część urzędowa.

Ks. Stanisław Staszewski. obr. łac. proboszcz w Bachorcu. ofiarował dla szkoły trywialnej w Lisku obligacyę indemnizacyjną w kwocie 100 złr. m. k. z tem przeznaczeniem, ażeby miejscowy r. k. proboszcz odsetki użył na zakupienie stosownej ilości książek, które rokrocznie po odbytych popisach pomiędzy celującą w naukach młodzież do tej szkoły uczęszczającą jako nagrodę pilności rozdzielonemi być mają. Fundacya ta ma nosić imię fundatora.

C. k. Namiestnictwo podaje akt ten chwalebny, mający na celu podniesienie oświaty ludu, do publicznej wiadomości.

Lwów, dnia 30. maja 1867.

Część nieurzędowa.

Jego c. k. Apost. Mość przybył przedwczoraj (19go b. m.) rano z Ischl do Wiednia.

„Czas“ pod dniem 19. b. m. donosi: Dziś rano przybył do naszego miasta J. E. Namiestnik Galicyi hr. Agenor Gołuchowski, i oczekiwać tu będzie przyjazdu z Warszawy do Szczakowej Cesarzowej rosyjskiej z najmłodszymi synami swymi Sergiuszem i Aleksym, dla towarzyszenia jej do Czerniowiec koleją żelazną w jej podróży na Odessę do Krymu. Zapewne p. Namiestnik parę dni zabawi w Krakowie. W każdym razie znajdować się będzie jutro rano na procesyi Bożego Ciała, na którą o 8mej zbiorą się wszystkie władze i korporacye w kościele katedralnym na zamku. P. Namiestnik zwiedzał dziś różne zakłady:

Naprzód był w gimnazyum św. Anny, gdzie się odbywał egzamin dojrzałości; o 10. zwiedził szkołę żydowską w ratuszu kazimirskim, gdzie przeszło godzinę zabawił, egzaminując dzieci z różnych przedmiotów. W szkole męskiej oświadczył dyrektorowi Winterowi i Rabinowi (obaj nie umieją wcale po polsku) największe niezadowolnienie, bo też dzieci nic nie umiały; w szkole zaś dziewcząt bardzo był zadowolniony i oznajmił to nauczycielkom.

P. Namiestnik zastał szpital Braci Miłosierdzia w daleko lepszym stanie, za co pochwalił zakonników. Dalej zwiedził nowy szpital starozakonnych, gdzie go przyjmował p. Deiches, któremu p. Namiestnik oddał słuszność za wzorowy porządek i czystość, tudzież gorliwe zajmowanie się tym dobroczynnym zakładem.

Następnie oglądał p. Namiestnik kościoł św. Katarzyny, ochronkę i szkołkę żeńską PP. Augustyanek; potem szkółkę żeńską przy klasztorze św. Jędrzeja, gdzie wyraził zdziwienie swoje, iż uczennice nie znają wcale dziejów ojczystych.

Po zwiedzeniu szczegółowem sukiennic, zwiedził p. Namiestnik ochronkę PP. Felicyanek i nową budowę klasztoru, szkołę żeńską św. Tomasza, a wszędzie objawił swoje zadowolnienie.

Jutro po nabożeństwie i procesyi Bożego Ciała pojedzie p. Namiestnik do Krzeszowic. W piątek ma zwiedzić resztę zakładów, a w sobotę wyjedzie na spotkanie Cesarzowej rosyjskiej.

Dziesiąte posiedzenie Izby deputowanych Rady państwa odbyło się przedwczoraj pod przewodnictwem prezydenta Dra. Giskry. Na ławie ministrów byli obecni Ich Excel. bar. Beust, Komers, bar. Becke i hr. Taaffe. — Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia oznajmił prezydent, że stosownie do uchwały Izby był u Jego Cesarzew. Mości Arcyksięcia Albrechta, by mu wyrazić uczucia, jakiemi przejęta jest Izba z powodu zgonu ś. p. Arcyksiężniczki Matyldy. Jego Ces. Wysokość przyjął łaskawie wyrazy tych uczuć i polecił mu wyrazić Izbie czułe podziękowanie. Potem oznajmił przewodniczący, że stosownie do ustawy o regulaminie wezwał czeskich deputowanych, którzy dotychczas nie byli na posiedzeniu, ażeby przybyli do Izby, albo nieobecność swoją usprawiedliwili, inaczej uważani będą, jakoby wystąpili. — Odczytano potem interpelacyę deputowanego Schindlera i innych do ministerstwa handlu z zapytaniem: „1) czyli rząd ma zamiar obecne stadya zawartych z innemi rządami traktatów handlowych przedłożyć Izbie dla powzięcia uchwały stosownie do konstytucyi? 2) z jakich powodów rząd uważa konstytucyjne traktowanie tego przedmiotu za niepotrzebne?“ Jego Exc. minister finansów bar. Becke oświadczył, że na tę interpelacyę odpowie na jednem z następujących posiedzeń. Przystąpiono potem do porządku dziennego. Pierwszym przedmiotem było, pierwsze czytanie przedłożeń rządowych co do zmian ustawy względem reprezentacyi państwa, zmiana paragrafu 13. ustawy zasadniczej, odpowiedzialność ministrów i delegacye. Na wniosek dep. Wintersteina uchwalono wybrać z całej Izby komisyę z 9 członków do rozpoznania w jaki sposób te przedłożenia rządowe mają być traktowane. Komisya ta ma przedłożyć Izbie ustne sprawozdanie na posiedzeniu d. 21. b. m. Do komisyi tej wybrani zostali deputowani: Ziemiałkowski, Herbst, Kaiserfeld, bar. Pratobevera, Sturm, Leonardi, Demel, Winterstein i Waser. — Drugim przedmiotem porządku dziennego było pierwsze czytanie ustawy o uzupełnieniu wojska i rekrutacyi. Na wniosek dep. Schindlera wybrana została do tego przedłożenia komisya z 9 członków z całej Izby; do składu tej komisyi weszli deputowani: Schindler, Gross, br. Petrino, Skene, bar. Geusau, Lohninger, hr. Zedtwitz, Leeder, Wężyk, Zbyszewski, Scrinzi, bar. Seiffertitz. Przyszłe posiedzenie zapowiedziane na piątek 21. b. m. Na porządku dziennym: 1. Wybór sekretarzy, 2. motywowanie wniosku Mühlfelda co do zmiany §. 120 procedury karnej, 3) sprawozdanie komisyi co do traktowania przedłożeń odnoszących się do konstytucyi, 4. sprawozdanie komisyi petycyjnej. W końcu oświadczył przewodniczący na wezwanie dep. Wintersteina, że na przyszłość zawsze zawiadomi Izbę, o których petycyach zdaną będzie sprawa.

Przyszłe posiedzenie Izby panów odbędzie się d. 24. b. m. o godz. 11. przed południem.

Czytamy w „Wiener Abendpost“ następujące zaprzeczenie półurzędowe:

„Dziennik pragski „Patriot“ podał wiadomość, którą i tutejsze dzienniki powtórzyły, jakoby baron Beust ofiarował gabinetowi rosyjskiemu swoje usługi pod względem rewizyi traktatów z r. 1856, lecz ks. Gorczaków takowe odrzucił, nadmieniając, że Rosya sama się postara o tę zmianę, albowiem wielorakie ewentualności zmuszają ją zachować sobie wolne ręce wobec Austryi. Dodano do tego i to jeszcze, że ks. Gorczaków natrącił o zachowaniu się Austryi wobec kwestyi polskiej, i że stosunki między gabinetami petersburgskim i wiedeńskim dochodzą do wysokiego stopnia naprężenia. Rosya domaga się od Austryi otwartego przyznania się; a to tem łatwiej daje się zrozumieć, im pewniejszem jest, że w sporze luxemburgskim Galicya na pewne ewentualności wciągniętą była w kombinacye bardzo dla Austryi niekorzystne.

„Jesteśmy w możności — pisze „W. Abendpost“ — całą tę wiadomość od początku do końca ogłosić za czysty wymysł. Wiadomo, że gabinet cesarski w depeszy z d. 1. stycznia r. b. przeznaczonej dla poselstwa cesarskiego w Paryżu, do propozycyi swoich względem uregulowania kwestyi wschodniej wciągnął także rewizyę traktatów z r. 1856. a w późniejszym okólniku swoim, który w głównej treści swojej doszedł także do wiadomości publicznej, wskazał ową okoliczność. Gdy jednak propozycya rzeczona nie znalazła chętnego przyjęcia ze strony innych mocarstw, przeto Austrya już jej więcej nie poruszała.

„O sprawy galicyjskie nigdy nie wdawano się z państwami zagranicznemi, a co się tyczy ostatniego przytoczonego ustępu o wciągnięciu ze strony rosyjskiej Galicyi na pewne ewentualności w kombinacye niekorzystne dla Austryi, nie mamy żadnego powodu dawania wiary temu twierdzeniu, musimy wszelako zaprzeczenie jej formalne zostawić rządowi rosyjskiemu.“

Wiedeńska „Debatte“ zaprzecza stanowczo doniesieniu dzienników o mniemanej nocie okólnej ministra spraw zagranicznych p. Beusta, w której zawiadomić miał mocarstwa europejskie o dokonanej koronacyi Cesarza na Króla węgierskiego przedkładając zarazem rodzaj programu pokojowego rządu cesarskiego. Całe to doniesienie, według „Debaty“ jest mylne. Każde z mocarstw europejskich wysłało swego reprezentanta na uroczystość koronacyjną, niemógł przeto minister Beust mieć powodu, ażeby osobnym okólnikiem notyfikować mocarstwom zagranicznym dokonanie tego uroczystego aktu.

Ten sam dziennik pisze: Najnowsze wiadomości z Ameryki są o tyle zaspokajające co do losu Cesarza Maxymiliana, ile że w tem się zgadzają, że życie tego nieszczęśliwego Monarchy nie jest zagrożone. Mylnem jednak jest doniesienie jednego z dzienników wiedeńskich, jakoby nadejść miały od Cesarza Maxymiliana bezpośrednie depesze do członków Najwyższego domu cesarskiego. Nieistniała bowiem bezpośrednia korespondencya między członkami Najw. domu cesarskiego a Cesarzem Maxymilianem lub ambasadą austryacką w Nowym Yorku; dotycząca korespondencya między Wiedniem a Nowym Yorkiem szła zwykłą drogą urzędową przez ces. ministerstwo spraw zagranicznych.

Na posiedzeniu węgierskiej izby deputowanych w dniu 18go b. m. zdawała sprawę deputacya wyznaczona do przeniesienia korony. Koloman Tisza postawił wniosek względem zaopatrzenia honwedów, który w sobotę przyjdzie pod rozprawy. Miletics interpeluje ministeryum, czy skłoniłoby się przedłożyć izbie uchwały kongresu serbskiego z roku 1861 jako przedłożenie rządowe. Minister Wenckheim przypomina odnośny projekt ustawy, który będzie przedłożony zaraz po zebraniu się sejmu. Minister Horwath przedłożył projekt ustaw względem koronacyi i użycia podarunku koronacyjnego, i zapowiedział kilka innych przedłożeń względem jurysdykcyi.

Najważniejsze postanowienia ustawy względem zmiany konstytucyi, przedłożone przez rząd izbie deputowanych Rady państwa na ostatniem tejże posiedzeniu są następujące:

Przedłożenie względem zmiany konstytucyi oznacza stale liczbę członków izby deputowanych na 203, pojedyńcze kraje będą reprezentowane jak dotychczas. Do zakresu działania rady państwa należą wszystkie dyplomem z dnia 20. października 1860 roku wyszczególnione przedmioty ustawodawcze, które się odnoszą do praw, obowiązków i spraw obchodzących wspólnie wszystkie królestwa w radzie państwa reprezentowane, o ile one nie należą wyłącznie do zakresu działania tych ciał reprezentacyjnych, które skutkiem ugody z królestwami i krajami korony węgierskiej traktować mają o sprawach wspólnych tychże królestw i innych krajów monarchii. Do zakresu działania rady państwa należą więc z pomienionem ograniczeniem: 1) wszystkie sprawy odnoszące się do sposobu równie jak do porządku obowiązku wojskowego; 2) wszelkie sprawy tyczące się uporządkowania rzeczy pieniężnej, kredy-

towej, monetarnej i banku biletowego, przedmiotów cłowych i handlowych, systemu poczt, kolei żelaznych i telegrafów; 3) wszelkie sprawy finansów państwa w ogólności, preliminarya budżetu państwa, sprawdzenie zamkniętych rachunków państwa, tudzież rezultatów szafunku finansowego, zaciąganie nowych pożyczek, konwersya istniejących długów państwa, sprzedaż, przemiana, obciążenie nieruchomego majątku państwa, podwyższenie istniejących i zaprowadzenie nowych podatków, danin i opłat. Podatki, daniny i opłaty pobierane będą wedle ustaw istniejących, dopóki takowe w drodze konstytucyjnej zmienione nie będą. Wykonywanie kontroli nad długiem państwa przez ciało reprezentacyjne zostanie osobną ustawą oznaczone.

Podług przedłożenia co do zmiany §. 13. opiewałby ten paragraf jak następuje: „Jeżeli podczas tego, gdy rada państwa nie jest zebraną, zajdzie potrzeba pilnych zarządzeń w przedmiocie jakim, do jej zakresu działalności należącym, mogą pod odpowiedzialnością całego ministerstwa wydane być w takim razie rozporządzenia odnośne, lecz te mają być najbliższej radzie państwa do przyjęcia przedłożone, a w razie, jeżeli przez radę państwa przyjęte nie będą, mocy swej obowiązującej pozbawione.

Postanowienia ustawy względem odpowiedzialności ministrów są następujące: Za sprawy, które podług ogólnego prawa karnego są karygodne, podlegają ministrowie temuż prawu karnemu. Są oni jednak także odpowiedzialni za dopuszczenie się każdego naruszenia konstytucyi w czasie swojego urzędowania, i mogą być dlatego podług ustawy oskarzeni i sądzeni. Oskarzenie może być postanowione tylko w izbie deputowanych. Odnoszący się do tego wniosek musi być pisemnie podany i najmniej przez 40 deputowanych podpisany. Oskarzenie nie może poźniej nastąpić, jak bezpośrednio po dokonanym czynie karygodnym, a w razie gdyby wykroczenie przyszło do wiadomości izby deputowanych dopiero przez zamknięcie rachunków państwa, tedy nie poźniej jak na sesyi rady państwa, której owo zamknięcie do zbadania zostało przedłożone. Uchwała oskarzenia wtedy tylko jest ważną, jeżeli zostanie przyjętą najmniej większością dwóch trzecich części głosów. Minister, przeciw któremu powziętą została uchwała oskarzenia, obowiązany jest do złożenia swego urzędowania. Ważna uchwała oskarzenia ma być przesłaną do izby panów, która ze swoich członków wybiera sąd do rozpatrzenia sprawy i wydania wyroku. Sąd ten ma się składać z 12 członków. W tym celu wybiera izba panów ze swego grona 24 członków, z których 6 może usunąć oskarzyciel, 6 zaś oskarzony. Jeżeli oskarzycieli jest więcej niż jeden, tedy mają prawo zażądać wspólnie usunięcia 6 członków. Jeżeli obie strony nie zażądały usunięcia 12 członków, wtedy rozstrzyga los, którzy jeszcze mają być usunięci, aby sąd tylko z 12 członków się składał. Ci dwunastu tworzą sąd i wybierają z pomiędzy siebie prezydującego, który przewodniczyć ma sądowemu postępowaniu. Oskarzenie wnosi komisya z 5 członków wybrana z izby deputowanych przez głosowanie, która jednego z członków mianuje oskarzycielem.

Każdemu oskarzonemu przysłuża prawo wybrania sobie obrońcy. Sprawa toczy się ustnie i publicznie. Głosowanie odbyło się tajemnie. Wyrok ma powiedzieć, przytoczywszy powody, czy oskarzony jest winnym lub niewinnym. Do uznania go za winnego potrzebna jest większość najmniej 8 głosów. Jeżeli oskarzony uznanym został za winnego, tedy powinno być w wyroku wyraźnie wymienione to naruszenie konstytucyi, które za udowodnione przyjęto. Jako prawny skutek takiego wyroku następuje zawsze usunięcie skondemnowanego z rady korony; może jednakże nastąpić i uwolnienie zupełne winnego ze służby państwa. Wyrok może jednak także skazywać na wynagrodzenie szkody wyrządzonej skarbowi państwa, którego wysokość jednakże w zwyczajnej drodze prawnej ma być oznaczona. Przeciw wyrokowi tego sądu nie ma żadnego rekursu. Cesarzowi na korzyść ministra obwinionego przysłuża prawo łaski, jednakże nie bez odnośnego wniosku izby deputowanych. Jeżeli zaskarzenie zostało postanowione, tedy postępowanie sądowe nie może być zatamowane, ani przez odmowę, ani przez zamknięcie rady państwa, ani nawet przez rozwiązanie izby deputowanych. Oskarzony przed ukończeniem procesu nie może być dymisyonowany. Ta okoliczność, że minister już pierwej wystąpił, albo nie znajduje się już więcej w służbie państwa, nie przeszkadza bynajmniej oskarzeniu.

Północno-szlezwicka kwestya pozostanie jak się zdaje długo jeszcze nierozstrzygniętą ostatecznie. „Hamb. Börsenhalle“ donosi, że rząd duński przesłał niedawno oświadczenie do Berlina, odmawiając żądanej przez Prusy gwarancyi dla ubezpieczenia narodowości niemieckiej w okręgach, które mają być odstąpione i obstając przy tem, że zwyczajne prawa krajowe są w tym względzie zupełnie wystarczające. Tenże dziennik podnosi także tę okoliczność, że kwestya północno-szlezwicka nie była przedmiotem debat w Paryżu, jak to już udowadnia, właśnie w czasie zjazdu monarchów tamże nadesłana depesza duńska, że i w Kopenhadze uważają tę kwestyę za specyalnie prusko-duńską a w danym razie w drugiej linii także za austryacką.

„Börsen Ztg.“ zapewnia, że Cesarz Napoleon przyjął zaproszenie Króla pruskiego i przybędzie do Berlina w październiku.

Na posiedzeniu ciała prawodawczego francuskiego w dniu 18go b. m. bar. Dupin wniósł, aby zgromadzenie objawiło życzenie swoje, iż pragnie ocalenia życia Cesarza Maxymiliana. Prezes oświadczył, że całe zgromadzenie podziela to życzenie.

Księga żółta do sprawy luxemburgskiej została w izbach rozdaną.

Odnośne depesze mówią o krokach rozpoczętych dnia 21. marca, których rezultatem było odstąpienie Luxemburga przez Holandyę Francyi. Inne depesze odnoszą się do negocyacyi, które poprzedziły konferencyę.

„Journal de Paris“ widzi się w możności podania pewiejszych już cokolwiek wiadomości co do skutków paryskiego zjazdu momarchów. Dwa dni przed wyjazdem cara z Paryża, pisze tenże dziennik, odbyła się konferencya w ambasadzie rosyjskiej, w której brali udział książę Gorczakow, Moustier, hr. Bismark, lord Cowley i br. Budberg. Już w toku obrad zawezwany został także i książę Meternich, poczem projekt francusko-rosyjski, aby proponować Porcie międzynarodową komisyę do rozpatrzenia spraw kreteńczyków, przyjęty został. Reprezentanci Anglii i Austryi zastrzegli sobie jednakże, że postanowienia owej komisyi mięszanej do rozpatrzenia kwestyi kandyjskiej, nie mogą uważać za obowiązujące dla swoich rządów.

„Avenir National“ dowiaduje się drogą telegraficzną z Madrytu, że stronnictwo ultramontańskie stara się wszelkiemi środkami przeszkodzić podróży królowej hiszpańskiej do Paryża i wysłało do niej w tym celu deputacyę. Królowa jednak nie zmieniła swego postanowienia i ma się udać do Paryża z marszałkiem Narwaez.

W Birmingham przyszło dnia 17. do zajść pomiędzy katolikami a protestantami, i takowe trwały jeszcze dnia 18go. Zrabowano dwie ulice; protestanci napadli na kaplicę katolicką. Ogłoszono prawo buntu i wojsko wystąpiło czynnie.

Cesarzowa rosyjska przybyła do Warszawy dnia 17go o godzinie 8mej wieczór, Cesarz dnia 18go o godzinie 11tej przed południem. Wieczorem dnia 18go była wielka iluminacya.

Z powodu adresu emigracyi polskiej do Cesarza Napoleona pisze „Journ. de St. Petersburg.“ „Polacy protestują przeciwko zamachowi jako wypadkowi przeciwnemu ich przekonaniu, ale nie uznali za stosowne zwrócić się do Cara rosyjskiego, który to obowiązek nakazywało im powstanie.

„Inwalid“ pisze: Polacy w Paryżu zaciekli w swojej nienawiści zdają się okazywać, że w duchu żałują, iż się zamach nie udał, chociaż go głośno naganiają i potępiają.

Na powinszowania kardynałów i biskupów z powodu wstąpienia na stolicę św. odpowiedział Papież, że podczas swego pontyfikatu musiał walczyć z nieprzyjaciołmi religii, stolicy św., z nieprzyjaciołmi wszelkiego porządku socyalnego, z których jedni mieli wyłącznie na celu postęp materyalny, drudzy zupełny wywrót zasad władzy, sprawiedliwości, religii i rabunek dawnych własności kościoła. Papież rzekł, iż usiłował zbłąkane umysły sprowadzić napowrót na drogę przez encykliki, które wskazały zasady prawa, uczciwości i religii. Ojciec św. zwracając się z wzruszeniem do biskupow, zakończył temi słowy przemowę swoją: Czcigodni Bracia! Proszę Was, abyście podwoili modły swoje dla uzyskania od Boga i Niepokalanej Dziewicy, iżby nas oswobodzili od ciężkich niebezpieczeństw, jakie nas otaczają. Namiestnik Chrystusa będzie ciągle wznosił ręce do nieba: wspierajcie go jak Mojżesz był wspierany, kiedy mu ręce omdlały; skupiajcie się około mnie, abyśmy mogli ciągle walczyć i tryumf odnieśli.

Do dziennika „Univers“ donoszą z Rzymu: „Zamach na życie Cesarza rosyjskiego sprawił tu głębokie wrażenie. Powiadają, że Ojciec św. natychmiast kardynałowi Antonellemu polecił wysłać depeszę do nuncyusza, ażeby uwiadomił Cara o uczuciach Jego Świątobliwości. Lubo stosunki dyplomatyczne między stolicą apostolską a Rosyą są zerwane, a Papież w głębi serca swego dotknięty jest prześladowaniami katolickiej Polski, niechciał jednak zaniedbać i jednego dnia nie wyraziwszy Cesarzowi Alexandrowi, jak wielce brzydzi się tym zamachem.

Nowy poseł włoski przy dworze tureckim p. Bertinotti wręczył Sułtanowi swoją kredytywę dnia 18go b. m.

Według doniesień z Aten z dnia 15go b. m. Omer Basza poniósł znowu klęskę pod Heraklionem, poczem spalił wszystkie wsie przez powstańców nie bronione a ich mieszkańców wymordował. Konzulowie donieśli swoim rządom o tych okrucieństwach.

Odnowienie Sukiennic.

Kraków 18. czerwca. Komisya wyznaczona do odnowy sukiennic odbyła wczoraj wieczór posiedzenie i dziś również odbędzie. Naprzód odczytano sprawozdanie Dr. Żebrawskiego, które na tych samych w ogóle opiera się podstawach, co wspomniane wczoraj prof. Łuszczkiewicza, a mianowicie, że głównym rdzeniem sukiennic są sklepy, nie zaś środkowa nawa. Tak to sprawozdanie jak i drugie p. Stehlika odesłano do sekcyi technicznej. Przewodniczący tej sekcyi p. Paszkowski zdał sprawę z dwudniowych czynności sekcyi, przedsiębranych dla wygotowania ostatecznej opinii o sukiennicach. Opinia ta niebawem ma być przedłożoną komisyi.

Następnie przystąpiono do rozbioru programu prezydenta miasta Dr. Dietla, który ustnie rozwinął dwie myśli, jakie nim kierowały przy postawieniu programu, t. j. jedną tyczącą się formy, drugą przeznaczenia sukiennic. Komisya zgodziła się na §. 1. programu, który opiewa:

„Odbudowanie sukiennic w ten sposób, ażeby odrestaurowany gmach przedstawiał nieskażoną postać pamiątki historycznej, jest głównem zadaniem komisyi restauracyjnej, przez Radę miejską ustanowionej.“

Z powodu §. 2go wywiązały się żwawe rozprawy, szło tu bowiem o naznaczenie charakteru budowy, czy tenże ma być przedewszystkiem pomnikowym czy też pożytkowym. Oprócz prezydenta, zabierali głos w tym przedmiocie pp. Helcel, Szukiewicz, Łepkowski, Mieroszowski, Langie i Dr. Kremer. Powodem tych rozpraw jak i następnych przy §. 9tym były względy na tę okoliczność, aby przez zamienienie Sukiennic w wielkie targowisko, właściciele domów, nie byli wystawieni na opróżnienie sklepów. Obawa ta rzeczywiście panuje u wielu właścicieli domów, mianowicie w rynku, bardzo też energicznie powstał przeciw głosom w tym duchu odzywającym się Dr. Weigl z powodu §. 9go programu, a mianowicie, że mając na względzie podobny przywilej właścicieli sklepów, naraziłoby się na szkodę kupców i przemysłowców.

§. 2. uchwalony z poprawką p. Łepkowskiego brzmi:

„Połączyć z restauracyą jak największe korzyści dla skarbu miasta, jest wprawdzie arcypożądanym, wszakże zadaniu w §. 1. określonemu podporządkowanym celem.“

Na wniosek p. Szukiewicza, poparty przez członków sekcyi technicznej, wzięto bezpośrednio pod rozbiór §. 9ty, jako będący w związku z §. 2gim, a inne paragrafy uchwalono odłożyć aż do sprawozdania sekcyi technicznej, jako niemogące być rozstrzygniętemi bez zdania biegłych.

W ten sposób §. 9ty stał się 3im, i po głosach pp. Dr. Kremera, Helcla, Paszkowskiego i poprawkach pp. Mieroszowskiego i Weigla przyjęty został w takiej osnowie zaspakajającej wyż wzmiankowane obawy:

„Restauracyę dążącą do przerobienia sukiennic w sposób któryby rzeczywistym potrzebom miasta nie odpowiadał lub właścicielom domów wielką stratą zagrażał, uważać należy za niewłaściwą.“

W tych trzech powyższych paragrafach złożoną jest właściwa myśl mająca kierować odnową sukiennic. Dziś przypada z kolei paragraf mający orzec o losie „kramów bogatych“, głównej szpetności sukiennic, odsłoniętych po zburzeniu dawniej kramów żeaznych. (Czas.)

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Bolesław Gruszczyński z Broniszowa, w obw. tarnowskim, 19 lat liczący, obrz. r. kt., uczeń wyższ. gymnazyum, przyznał się, że d. 31. grudnia 1866 skradł we Lwowie z zamkniętego pomieszkania pieniądze i rzeczy wartości 60 złr., i że w końcu grudnia 1866 wyłudził pod jakimś pozorem od służącej klucz od pomieszkania swojego znajomego i skradł tam rzeczy wartości 15 złr. nakoniec, że dnia 12. stycznia b. r. nocując w jednym z tutejszych hoteli chciał ukraść torbę podróżną wartości 25 złr. przy jego łóżku leżącą, lecz stróż hotelu złapał go na gorącym uczynku. Na rozprawie ostatecznej dnia 18. b. m. Gr. skazany został na 6 miesięcy cięż. więzienia, (prezyd. radca sądu kraj. p. Klemensiewicz, oskarz. radca sądu kraj. i prok. państwa p. Danek, obrońca p. adw. kr. Dr. Holzer).

(Składki na pogorzelców brodzkich.) Na wsparcie pogorzelców brodzkich wpłynęło do urzędu parafialnego w Rozdole 57 złr. 30 c., do c. k. urzędów powiatowych w Tarnopolu 42 złr. 80½ c., w Nowym Sączu 12 złr. 20 c., w Kamionce 86 złr. 27 c.

(Nieszczęsne wypadki.) W areszcie śledczym c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu zamknięty N. Zadorożny z Kozowki, dostawszy pomięszania zmysłów wyszedł d. 16. b. m. po drabinie na dach, zkąd spadł i zabił się.

W Przeczycy w pow. Pilznieńskim, d. 10. b. m. dziecko półtora roku liczące obaliło na siebie garnek z gorącą polewką i tak mocno się poparzyło, że w 3 dni potem umarło.

(Zwłoki dziecka znalezione.) W Starym Kossowie w pow. Kossowskim znaleziono d. 15. b. m. zwłoki nowonarodzonego dziecka płci męzkiej, porzucone w młynówce. Śledztwo lekarskie wykazało, że dziecko to przyszło na świat żywe.

(Grad.) W Dublanach w pow. Samborskim, d. 13. b. m. grad uszkodził zasiewy. D. 15. był grad silny w Tłusteńkiem, Wasylkowcach, Czabarówce, Samołuskowcach i Liczkowcach w pow. Husiatyńskim.

(Pożary.) W Zawierzbiu w powiecie Pilznieńskim d. 2. b. m. w nocy spaliła się zagroda włościańska oszacowana na 320 złr., przyczyna pożaru nie jest wiadoma. W Uhercach wieniawskich w powiecie Rudki dnia 8. b. m. spaliła się od piorunu stodoła dworska, szkoda wynosi przeszło 1000 złr., stodoła była zaasekurowana.

W Boreczku w pow. Ropczyckim, d. 7. b. m. spaliły się dwa domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi, wszystkiemi sprzętami i zapasami zboża, ogień zapuściło dziecko 7letnie bawiąc się w nieobecności rodziców zapałkami.

— „Journal de Paris“ pisze: „Sypią się łaski na p. Raimbeaux. Oficer ten, którego koń został pod nim raniony podczas zamachu 6go czerwca, otrzymał order św. Stanisława i krzyż legii honorowej, a prócz tego o mało mu nie dostał się tytuł szlachecki. Cesarzowa rosyjska nie mogąc mu dać honorowego daru, przesłała brylanty za 300.000 franków żonie jego, córce p. Mocquarta. Wszystkie miasta w Rosyi zbierają podpisy, aby mu ofiarować medale i podarunki. P. Raimbeaux, który posiada znaczny majątek, odmówił już przyjęcia rocznej dotacyi 10.000 rubli, ofiarowanej sobie przez Cara. Pod tym względem, postąpił jak należy. Okazał Carowi z godnością, że usługi oddane przez oficera francuskiego nie płacą się pieniędzmi. Jest to szlachetna tradycya naszej armii, a dobrze przypominać ją od czasu do czasu.“

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W pierwszej połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Sanok		Krosno		Dukla		Żmigród		Dynów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	5	10	5	17	4	89	5	60	4	40
„ żyta	4	10	4	1	3	90	3	70	3	60
„ jęczmienia	3	10	3	17	3	10	3		3	.
„ owsa	1	80	1	69	1	75	1	65	1	70
„ hreczki	.	.	3	10		.	.		.	.
„ kukurudzy	.		3	30	4	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	1	30	1	15	1	20	1	20		.
Cetnar siana	1	20	1	75	1	30	1	.	1	.
„ wełny	.	.	.		.		.	.	.	
„ nas. koniczu	.		33	.	.	.	.		.	.
Sąg drzewa twardego	4	40	6	.	4	25	.	.	4	.
„ „ miękkiego	3	40	4	.	3	25	.	.	3	.
Funt mięsa wołowego		14	.	13		11	.	12	.	14
Mas okowity		70	.	60	.	60	.	.	.	56

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 20. czerwca. Dzisiejsza „France“ konstatuje, że Prusy teraz panują nad Niemcami pod względem wojskowym, ekonomicznym i politycznym. Prusy nie naruszyły traktatu pokoju zawartego w Pradze, ale obeszły go. Europa uznaje, że nowa sytuacya i wypadki z niej wypłynąć mogące muszą w najwyższym stopniu zwracać na siebie uwagę. „La Presse“ powiada: Ewakuacya Luxemburga pierwszą jest porażką polityki pruskiej. Mocarstwa europejskie wierne hasłu swemu, ustanowiły zasady, które staną na przeszkodzie spełnieniu ambitnych zamiarów dworu berlińskiego.

Konstantynopol, 20go czerwca. Sułtan odjeżdża jutro do Paryża w towarzystwie Fuad Baszy. Sułtan przyjmował dziś ciało dyplomatyczne i ministrów na audyencyi pożegnalnej. W niebytności Sułtana obejmuje Ali Basza rejencyę, Sawfet Basza mianowany tymczasowo ministrem spraw zagranicznych.

Ostatnia poczta.

Peszt, 19. czerwca. Wydatki poniesione przez miasto Peszt z powodu uroczystości koronacyjnych wynosiły 103.000 złr.

Dziś zrana przybył tu statkiem parowym książę Michał serbski i odjechał niebawem koleją żelazną do Wiednia.

Berlin, 19. czerwca. „Nordd. Allg. Ztg.“ donosi: Hrabia Taufkirchen podpisał wczoraj akt przystąpienia Bawaryi do związku celnego. Konferencya celna zbierze się dnia 26. czerwca i będzie obradować tylko nad systemem podatku od tytoniu i nad nowym stosunkiem powszechnego związku celnego na podstawie ugody celnej z. d. 4. czerwca.

Paryż, 19. czerwca wieczorem. „France“ zapewnia, że wiadomość berlińskiej „Börsen Ztg.“ o pewności podróży Cesarza Napoleona do Berlina nie ma słusznej podstawy.

„Temps“ pisze: Mówią, że hrabia Goltz będzie zastąpiony księciem Reuss.

Petersburg, 19. czerwca. Według doniesień z Orenburga 2600 Bucharców wyruszyło przeciw fortowi Karabudak, zabili 15 kozaków i przerwali komunikacyę z innemi twierdzami. Karabudak jest zagrożony.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. czerwca.

Hotel George: PP. Alexander hr. Dzieduszycki, z Izydorówki. — Lud. hr. Krasiński, z Polski. — Malczewski M., z Mitowa. — Petrowicz F., z Wołostkowa. — Wiśniewski T., z Krystynopola. — Żurakowski G., z Horbacza. — Frydryk br. Marbourg, c. k. pułk., z Rzeszowa. — Möser F., c. k. major, z Drohobycza. — Graf K., c. k. nadporucznik, z Podgórza.

Hotel europejski: Arczyński L., z Turkułowa. — Cywiński I., z Ossowca. — Skarbek-Borowski M., z Hurka. — Rudzicki T., z Strzałek. — Weinitzke J., c. k. nadporucznik, z Debreczyna.

Hotel angielski: Czajkowski M., z Żyrawy. — Gnoiński A., z Danilcza. — Gostyński A., z Podszumlańsc. — Wichodil F., c. k. nadporucznik, z Pesztu. — Zezulka J., adwokat, z Przemyśla. — S. hr. Zamojski, z Wysocka.

Hotel Langa: Reier K., c. k. nadporucznik, z Mościsk.

Hotel pod Tygrysem: Bienert Józef, c. k. kapitan pens., z Kaiserdorfu.

Dnia 20. czerwca.

Hotel George: PP. Mik. książę Karski-Korsakow, c. r. jenerał, z Rosyi. — Łodyński H., Milatyna.

Hotel europejski: Barański J., z Łukawicy. — Jasiński Ign., z Wiktorówki. — Mazaraki T., z Ukrainy. — Skarzewski M., z Bełzca.

Hotel angielski: Guzkowski M., z Podmojściec. — Reizenstein R., z Trześniowa.

Hotel pod Tygrysem: Kozicki H., z Kujdaniec. — Smoleński J., z Niegowiec.

Pod nr. 514¾: Nowacki K., z Tejsarowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. czerwca.

PP. Stan. hr. Borkowski, do Pacykowa. — Wład. hr. Komorowski, do Dziewiętnik. — E. hr. Reyski, do Kowalówki. — Brzozowski V., do Załucza. — Jeny F., do Wiednia. — Morawski K., do Podhorzec. — Milczewski F., do Kozic. — Obertyński J., do Ciclaż. — Rubczyński L., do Stanina. — Treter H., do Laszek. — Żubr J., do Żółtaniec. — Varnave D., mold. pułk., do Wiednia. — Lachowski E., c. k. sekret. namiestnictwa, do Krakowa. — Lachowski L., c. k. pens. przel. obw., do Buczacza. — Zatetzki K., c. k. polic. komisarz, do Brodów.

Dnia 20. czerwca.

PP. A. Kornberger, c. k. nadporucznik, A. hr. Lazański i Ulm E., c. k. porucznicy, i A. Frühling, adw., do Tarnopola. — Polański F., notaryusz, do Rohatyna. — Gnoiński A., do Danilcza. — Kunaszowski D., do Perekosa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 19. i 20. czerwca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323.74'''	+ 8.4	85.6	zach. m.	10
2. god. po poł.	324.17	+ 9.9	81.1	„ „	10
10. god. wiecz.	324.71	+ 7.8	77.8	„ sł.	8
W nocy i rano deszcz 9.'''20					
7. god. zrana	324.73'''	+ 8.0	84.1	zach. sł.	10
2. god. po poł.	324.73	+ 9.3	83.7	„ „	10
10. god. wiecz.	324.73	+ 9.0	89.5	„ „	10
W nocy i po południu deszcz 1.'''40.					

TEATR.

Dziś: (przed. polskie). „Pan Geldhab“, komedya w 3 aktach, wierszem przez Alexandra hr. Fredrę.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs lwowski.

Dnia 19 czerwca

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	82	5	89
Dukat cesarski	„	5	85	5	94
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	12	10	27
Rubel srebrny rosyjski	„	1	88	1	94
„ papierowy rosyjski	„	1	70	1	73
Talar pruski	„	1	83	1	86
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez imponów)	„	77	75	78	75
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez imponów)		81	64	82	68
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez imponów)		69	43	70	25
5% Pożyczka narodowa (bez imponów)		70	25	71	08
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika (bez imponów)		234	50	237	68
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej (bez imponów)		179	33	181	67

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. czerwca

	pien.	towar.
1. Dług publiczny.	(Za 100 zł.)	
Państwa.		
Z pożyczki narod. procentami od stycznia do lipca poś.	71 —	71 20
od kwiet. do października po 5%	70 80	71 —
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77.—	77 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	81 25	81.75
Metaliki po 5%	60 70	60 90
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	145 50	146 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	144 —	145 —
Przez. do wyl. z r. 1854	80 —	80.10
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	89 —	89 20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93 —	93 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	77 60	77 80
Renty Como po 42 lir. aust.	17.25	17.75
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	87.25	87.75
Czech	89.50	90.—
Węgier	71 50	72 —
Galicyi	69 50	70 —
Siedmiogrodu	66 75	67 25
Bukowiny	66 75	67 25
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99 —	100 —
2. Akcye.		
Banku narodowego	726.—	728.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	189 90	190 90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	624 —	626.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	103	103 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1732.—	1735.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	234 40	234 60
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	200 50	201 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	142 25	142 75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	235	235 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	180 —	180 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	481.—	483.—
3. Listy zastawne.	(za 100 zł.)	
Banku narod. przezn. do losowania po 5% w w. a.	90.90	91 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.25	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	87.25	87 75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	104 —	105 —
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94 —	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.—	90.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 108 zł.	97.75	98 25
5. Losy.	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	128.75	129 25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.—	89.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	117.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	54.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.—	26.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.50
Palfiego „ 40 „ „	24.50	25 50
Clarego „ 40 „ „	25.50	26.50
St. Genois „ 40 „ „	22.50	23 50
Windischgrätza „ 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina „ 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	104 —	104 25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	104 30	104 60
Hamburg za 100 M. B.	92 20	92 40
Londyn za 10 ft. szt.	124 85	125.—
Paryż za 100 fr.	49 60	49 60
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	5 91	5.92
detto. pełnej wagi	5 91	5 92
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.96½	9.97½
Resyjski imperyał	10.20	10.25
Talar związkowy	1.84	1.85
Srebro	122.25	122 75
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 45 c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 19. czerwca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	60	75
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	70	70
Losy z 1860 roku	89	50
Akcye banku wiedeńskiego	727	—
„ „ kredytowego	191	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	125	15
Srebro	122	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	92

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1180) **Kundmachung.** (1)

Nro. 5432. Die Badeanstalt in Truskawiec, Bezirk Drohobycz, welche einen besonderen Landtafelkörper unter der Benennung „Bad Truskawiec" bildet, wird im Wege einer schriftlichen Offertverhandlung der Veräußerung ausgesetzt.

Gegenstand des Verkaufes sind:

Sämmtliche im Badeorte befindlichen, dem hohen Aerar gehörigen Badehäuser, Wohn- und sonstige Nebengebäude, Grundstücke, die Heil- und Trinkquellen, Wasserleitungen, dann die dem hohen Aerar gehörigen Einrichtungsstücke und zwei Wasserdampfkessel, die Propinationsgerechtsame im Umfange der Dorfgemeinde Truskawiec und die Wiese Maletyczniowa in Tustanowice pr. 13 Joch, 195 Q. Klafter.

Zum Ausgangspuncte der Offertverhandlung wird der Betrag von 42.000 fl. öst. W. angenommen.

Der Kaufschilling ist mit einem Drittheile binnen 14 Tagen nach erfolgter Bestätigung und der Rest in drei Jahresraten einzuzahlen und bis zur Einzahlung mit 5% zu verzinsen.

Die schriftlichen Offerte, welche gehörig gestempelt und versiegelt sein müssen und den Vor- und Zunamen, dann den Charakter und Wohnort des Offerenten, den mit Buchstaben und Ziffern ausgedrückten Anbot, ferner die Erklärung zu enthalten haben, daß der Offerent die Verkaufsbedingnisse kenne und denselben sich unbedingt unterzieht, sind mit einem zehnprocentigen Angelde zu versehen und werden bis zum 18. Juli 1867 beim Präsidium der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg entgegen genommen.

Die übrigen Licitationsbedingnisse, dann die näheren, auf dieses Verkaufsgeschäft bezugnehmenden Daten über die Beschaffenheit des Kaufobjectes, dann der Situationsplan der Badeanstalt können bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg, bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau so wie beim Cameral-Wirthschaftsamte in Drohobycz eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 12. Juni 1867.

Obwieszczenie. (1)

Nr. 5432. Zakład kąpielowy w Truskawcu w powiecie Drohobyckim, stanowiący osobne ciało tabularne pod nazwą: „Kąpiele w Truskawcu" będzie sprzedany w drodze pisemnej licytacyi.

Na sprzedaż wystawiają się:

Wszystkie znajdujące się w tem zdrojowisku a własność wysokiego skarbu stanowiące łazienki, budynki mieszkalne i wszystkie poboczne, grunta, zdroje wód do picia i leczniczych, wodociągi, tudzież wszelkie sprzęty własnością wysokiego skarbu będące i dwa kotły parowe, prawo propinacyi w obrębie gminy wiejskiej Truskawiec i łąka Maletyczniowa w Tustanowicach rozległości 13 morgów 195 kwadr. sążni.

Jako punkt wyjścia w tej licytacyi przyjmuje się sumę 42000 zł. walucie austryackiej.

Trzecią część ceny kupna złożyć należy w przeciągu dni 14tu po zatwierdzeniu, resztę zaś w trzech ratach rocznych wraz z odsetkami 5 procent. aż do dnia uiszczenia.

Oferty pisemne, które mają być należycie ostemplowane i opieczętowane, w których ma być wymienione imię, nazwisko, charakter i miejsce zamieszkania oferenta, jego oferta wyszczególniona cyframi i literami, które nakoniec mają zawierać oświadczenie, że mający chęć kupna zna warunki licytacyi i poddaje się im bezwarunkowo, i powinny być zaopatrzone w dziesięćprocentowe wadyum, będą przyjmowane do dnia 18. lipca 1867 w Prezydyum c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Inne warunki licytacyi, tudzież bliższe szczegóły o przedmiotach na sprzedaż wystawionych, jakoteż plan sytuacyjny zakładu kąpielowego mogą być przejrzane w c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie, w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Krakowie, tudzież w kameralnym urzędzie gospodarczym w Drohobyczy.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 12. czerwca 1867.

(1186) **Ankündigung.** (1)

Nro. 36878. Im Grunde Genehmigung des h. k. k. Ministeriums des Innern vom 3. Juni 1867 Z. 8547 wird zur Sicherstellung der Erfordernisse für den Bau der Brücke über den Raba-Fluß bei Gdów im Zuge der Zakliczyner Militär-Parallelstraße am 28. Juni 1867 beim k. k. Bezirksamte in Wieliczka eine Offertenverhandlung vorgenommen werden.

Zur Grundlage dieser Offertenverhandlung werden der summarische Kostenüberschlag, sammt dem Detail-Kostenüberschlag, Vorausmaß, 3 Stück Bauplänen, dann die allgemeinen technischen und administrativen Baubedingnisse nebst den speciellen Baubedingnissen vorliegen, welche Baubehelfe bei dem vorbenannten Bezirksamte jederzeit eingesehen werden können.

Der Fiscalpreis für die Herstellung der 62 Klft. langen Haupt-, dann einer 10 Klft. langen Fluthbrücke und einer Bauhütte beträgt 7304 fl. 10½ kr. (Siebentausend dreihundert vier Gulden 10½ kr.) öst. Währ. und es soll der Offerte ein Vadium von 731 fl. öst. W. beigeschlossen werden.

In den vorschriftsmäßig gestempelten Offerten, welche an dem bezeichneten Tage längstens bis 5 Uhr Abends bei dem vorerwähnten Bezirksamte zu überreichen sind, und welche an demselben Tage eröffnet werden, muß der Procentennachlaß oder der allenfalls verlangte Procentenaufschlag gegen den Fiscalbetrag deutlich, ohne Correctur, mit Ziffern und Buchstaben ausgedrückt werden.

Der Bestbieter wird gehalten sein, sämmtliche bei der Offertenverhandlung vorliegenden Bauacten und Baubedingnisse zu unterfertigen.

Nachbote werden unter keinem Vorwande berücksichtigt werden.

Hiemit werden Unternehmungslustige aufgefordert, sich an dieser Offertenverhandlung zu betheiligen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 14. Juni 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 36878. Na mocy reskryptu wysokiego ministeryum spraw wewnętrznych z dnia 3go czerwca 1867 do l. 8547 będzie w celu wypuszczenia w przedsiębiorstwo potrzeb do budowy mostu na rzece Raba pod Gdowem na drodze rządowej Zakliczyńskiej przedsięwziętą licytacya przez oferty dnia 28go czerwca 1867 w urzędzie powiatowym w Wieliczce.

Za podstawę tej licytacyi ofertowej są przeznaczone, sumaryczny kosztorys wraz z rozdziałowym kosztorysem, wymiarem i trzema planami, oraz ogólne techniczne i admistracyjne, jakoteż wyjątkowe warunki, które akta budownicze każdego czasu w urzędzie wyż wymienionym przejrzane być mogą.

Cena fiskalna za wybudowanie 62 sążni długiego głównego, oraz 10 sążni długiego powodziowego mostu i budki budowniczej wynosi (7304 zł. 10½ c.) Siedem tysięcy trzysta cztery zł. 10½ c. wal. austr., a zatem do każdej oferty ma być wadyum w kwocie (731 zł.) przyłączone.

W ofertach podług przepisu należytą marką stemplową zaopatrzonych, które na wyż oznaczonym dniu najdalej do 5tej godziny wieczorem w urzędzie powiatowym wyż wymienionym mają być oddane, i które tego samego dnia otwarte będą, należy zniżenie od cen fiskalnych albo też podniesienie nad te ceny wyraźnie, bez poprawy, liczbami i literami wyrazić.

Oferent, którego oferta dla funduszu drogowego jako najkorzystniejszą uznaną zostanie, obowiązany będzie wszystkie wyż wymienione akta budownicze podpisać.

Oferty wniesione podczas otwierania ofert, lub po zakończonej licytacyi, nie będą uwzględnione.

Chęć przedsiębiorstwa mających wzywa się do udziału przy tej licytacyi.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14. czerwca 1867.

(1181) **Concurs.** (1)

Nro. 16739. Die Verwaltersstelle bei dem Tabak- und Stempelverschleiß-Magazine in Jagielnica in der IX. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 735 fl. zehnpercentigem Quartiergelde und Cautionspflicht zu besetzen.

Gesuche sind unter Nachweisung der Kenntniß der Landessprachen bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 11. Juni 1867.

(1178) **Edykt.** (1)

Nr. 457. C. k. sąd powiatowy w Brzostku niniejszem wiadomo czyni, że na wezwanie c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 28. lutego 1867 do l. 2706, celem zaspokojenia pretensyi wekslowej Jakóba M. Schönwetter w kwocie 493 złr. 60 c. w. a. z odsetkami po 6 % od dnia 12go października 1859 bieżącemi, tudzież kosztami sporu i egzekucyi w kwocie 5 złr. 97 c., 5 złr. 44 c. i 24 złr. 37 c. w. a. przyznanemi, przedsięwziętą będzie przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 1. w Brzostku położonej z domu zajezdnego i gruntów składającej się, do masy spadkowej po Dawidzie Leuchtagu należącej, w dwóch terminach, a to na dniu 24. sierpnia i 24. września 1867 zawsze o godzinie 10tej przedpołudniem w kancelaryi tutejszo-sądowej z tem zastrzeżeniem, że rzeczona realność w oznaczonych dwóch terminach niżej ceny szacunkowej na 2654 złr. 78 c. w. a. sądownie ustanowionej, sprzedaną nie będzie, a gdyby takowa w żadnym z tych terminów ani wyżej ani przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną być nie mogła, wyznacza się zarazem termin do ustanowienia lżejszych warunków na dzień 24. października 1867 godz. 10 przedpołudniem, na który powołuje się wszystkich wierzycieli. Zresztą wolno chęć kupienia mającym akt ocenienia, ekstrakt tabularny i warunki licytacyi w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć lub odpisy wyjąć.

O rozpisaniu tej przymusowej spzzedaży oprócz stron obydwu i wierzycieli hypotekarnych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, także niewiadomych z miejsca pobytu Sarę Königsdorf owdowiałą Leuchtag, Szymona Kreisler i nieobjętą masę po Abrahamie Nattel nakoniec tych wierzycieli, którzyby po dniu 31. stycznia 1867 z pretensyami swemi do tabuli weszli lub którymby uchwała niniejsza licytacyę dozwalająca lub dalsze w tej sprawie zapaść mające uchwały z jakiegokolwiek powodu wcześnie doręczone być nie mogły — przez edykta i ustanowionego równocześnie kuratora w osobie p. Porfira Zieniewicza zawiadamia się.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzostek dnia 17. czerwca 1867.

(1173) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 4560. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, iż po wniesieniu warunków ulżających przeprowadzoną zostanie na zaspokojenie sumy 1000 zł. w. a. z przynależytościami wygranej przez Herscha Rozner przeciw Samuelowi Rozner, publiczna przymusowa sprzedaż realności dłużnika w Krzywczy pod liczbą konskr. 41. stanowiąca wedle Dom. l. pag. 41. n. 2. haer. ciało tabularne na jednym terminie, t. j. na 5. sierpnia 1867 o godzinie 10tej zrana w lokalu sądu obwodowego w Przemyślu, z tą uwagą, iż na owym terminie realność nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną być może.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 1824 zł. 55 kr.

Kupiciele obowiązani są przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w kwocie 100 zł. w. a. złożyć.

Bliższe warunki, ekstrakt tabularny i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

O tej sprzedaży zawiadamia sąd wierzycieli, których miejsce pobytu nie jest znane, niemniej onych, którzyby po 12. sierpnia do tabuli weszli, nakoniec tych wierzycieli, którym rezolucya dzisiejsza wcale nie lub późno doręczoną będzie, do rąk kuratora p. adwokata Mochnackiego z substytucyą p. adwokata Dra. Kozłowskiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 1. czerwca 1867.

(1168) **Edykt.** (2)

Nro. 19083. Ze strony c. k. sądu krajowego Lwowskiego niniejszem wiadomo się czyni, jako w tutejszym urzędzie podatkowym jako depozycie sądowym nad 30 lat następujące kwoty w gotówce i wartości pieniężnej przechowane zostają:

1. Dla spadkobierców świeckich Szymona Dowkalewicza, a to dla Tekli Lewickiej i Marty Gromowskiej z Łotockich, dalej dla Cypryana Łotockiego 240 złr. w papierach państwa, 114 zł. 73 cent. w książeczkach kasy oszczędności i 6 zł. 79½ c. w gotówce, jakoteż:

2. Dla masy Jana Kolumny Czosnowskiego 2400 złr. w papierach państwa i galicyjskich listach zastawnych, potem 98 zł. 28½ c. w. a. w książeczkach kasy oszczędności.

Wzywa się zatem niewiadomych właścicieli wymienionych depozytów, by w przeciągu roku, 6 tygodni i dni trzech z udowodnieniem praw swych w sądzie tutejszym zgłosili się — bowiem po upływie terminu rzeczonego depozyta za zaprzepadłe uznane, zaś dokumenta niepodjęte z depozytu do przechowania registraturze oddane będą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. kwietnia 1867.

(1129) **Ogłoszenie.** (3)

Nro. 2354. Niniejszem rozpisuje się w myśl §. 107 ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 konkurs na posadę zawiadowcy dla gmin Stadnik, Stryszowa, Zalesian i Zięczyc za rocznem wynagrodzeniem w kwocie 500 złr.

Posada ta wymaga stałego zamieszkiwania zawiadowcy w jednej z wymienionych lub najbliżej położonych wsi.

Ubiegający się o tę posadę mają w przeciągu dni 14 od ogłoszenia konkursu przedłożyć tutejszemu c. k. urzędowi powiatowemu dowody swego uzdolnienia i moralności, za pośrednictwem swych przełożonych, a gdy ich nie mają, za pośrednictwem naczelnika gminy swojej i dotyczącego urzędu parafialnego.

Od c. k. urzędu powiatowego.

Wieliczka, dnia 9. maja 1867.

(1177) **Kundmachung.** (1)

Nr. 3854. Wegen Sicherstellung der in den nachbenannten Militar-Bequartirungs-Stationen, auf die weitere Dauer vom 1. August & 1. September, respective vom Beginn der neuen Heufütterung bis Ende December 1867 & 1868 erforderlichen Naturalien und Service-Artikel werden bei der Lemberger k. k. Militär-Verpflegs-Verwaltung an den unten bezeichneten Tagen, unter nachstehenden Bedingungen, öffentliche Subarrendirungs-Behandlungen, mittelst schriftlicher Offerte vorgenommen werden, und zwar:

1 Die beiläufige Erforderniß besteht in, wie nachstehend:

Tag der Behandlung	Ort und Stunde des Beginnes	Für die Bedarfs-Station	Tägliche Erforderniß: Brod- Portionen	Tägliche Erforderniß: Hafer à 1/8 Metzen Portionen	Tägliche Erforderniß: Heu à 10 Pfund Portionen	Monatliche Erforderniß: im Winter Brennholz hartes nied. österr. Klafter	Monatliche Erforderniß: im Winter Brennholz oder weiches nied. österr. Klafter	Monatliche Erforderniß: im Sommer Brennholz hart. nied. österr. Klafter	Monatliche Erforderniß: im Sommer Brennholz oder weiches nied. österr. Klafter	Monatliche Erforderniß: Braunkohle im Winter Zentner	Monatliche Erforderniß: Braunkohle im Sommer Zentner	Pacht-Dauer von	Pacht-Dauer bis	Anmerkung
2. Juli 1867	bei der Lemberger k. k. Militär-Verpflegs-Magazins-Verwaltung — 11 Uhr Vormittags.	Siedliska für Stabile	200	.	.	.	.	.	.	.	.	1. August 1867	Ende Dec. 1867.	Den vom Beginn der neuen Heufütterung 1867.
		„ „	.	.	200	.	.	.	.	.	.			
detto		Złoczów für Stabile	210	.	.	.	.	.	.	.	.	1. August 1867		
		„ Transene	.	200	200	nach dem Aviso alle		24 Stunden		dreimal im Monate		1. Sept. 1867		
		„ „	.	400	400			48 „						
		„ „	.	800	800			4 Tage						
19. Juli 1867		Drohowyże Mikołajów und Rozdoł für Stabile	.	.	.	12	18	6	9	.	.	1. August 1867	Ende Dec. 1868.	
		„ „	.	.	200	.	.	.	.	.	.			
		„ Transene	.	.	200	nach dem Aviso alle		24 Stunden		dreimal im Monate			Ende Dec. 1867.	
		„ „	.	.	400			48 „						
		„ „	.	.	800			4 Tage						
22. Juli 1867		Lemberg für Stabile	.	.	.	600	900	200	300	.	.	1. Jänner 1868	Ende Dec. 1868.	
			wenn Kohlen abgegeben werden			300	450	100	150	4000	2000			
			.	.	1000	.	.	.	.	.	.			
		für Transene	.	.	200	nach dem Aviso alle		24 Stunden		dreimal im Monat			Ende Dec. 1867.	
			.	.	400			48 „						
			.	.	800			4 Tage						
detto		Żółkiew für Stabile	.	250	250	.	.	.	.	.	.	1. Sept. 1867		
24. Juli 1867		Grodek für Stabile	.	.	250	.	.	.	.	.	.			
		„ Transene	.	.	200	nach dem Aviso alle		24 Stunden		dreimal im Monate				
			.	.	400			48 „						
			.	.	800			4 Tage						
detto		Hruszow für Stabile	.	200	200	.	.	.	.	.	.	1. Sept. 1867		
26. Juli 1867		Brody für Stabile	.	.	10	.	.	.	.	.	.			
		für Transene	.	.	200	nach dem Aviso alle		24 Stunden		dreimal im Monate				
			.	.	400			48 „						
			.	.	800			4 Tage						
detto		Grossmosty für Stabile	300	300	300	.	.	.	.	.	.	1. Sept. 1867.		

2. Die Offerte müssen genau nach dem unten beigesetzten Formulare verfaßt, mit 50 kr. Stempel versehen, an dem obbezeichneten Tage bis zur festgesetzten Stunde der Behandlungs-Commission versiegelt überreicht werden.

3. Der Brennholzbedarf für das General-Commando, für das Verpflegs-Magazin und Garnisons- und Invalidenhaus-Filial-Spital besteht aus halb Buchen- und halb Eichenholz, und es hat der Contrahent solches auf seine Kosten diesen Armeeanstalten beizustellen; es müssen demnach abgesonderte Preisanbote gestellt werden, u. z. für den Brennholzbedarf der Garnison und für jenen der benannten Behörden und Anstalten. Zum Bäckereibrand wird zur Hälfte Buchen- und zur Hälfte Eichen- oder Birken-, wenn weiches Holz offerirt wird, nur Kieferholz angenommen, daher die Anbote alternativ zu stellen sind.

4. Die Anbote müssen mit einem 5% Vadium versichert werden, daher solches dem Offerte entweder baar, oder in Staatspapieren nach dem Curswerthe anzuschließen kommt. Ist der Offerent der Behandlungs-Commission unbekannt, so hat derselbe seinem Offerte auch ein von seiner Personalobrigkeit ausgestelltes Zeugniß über seine Solidität und Fähigkeit zur Uebernahme des Geschäftes beizulegen.

5. Nachträgliche Offerten werden nicht berücksichtiget.

6. Der Offerent bleibt mit seinem schriftlichen Anbote vom Tage der Ueberreichung verbindlich, das Aerar erst vom Tage der erfolgten Genehmigung und es bleibt dem Aerar das Recht vorbehalten, die für einen oder mehrere Artikel offerirten Preise, bezüglich der Pachtdauer und der behandelten Artikel, beschränkt zu genehmigen oder auch gänzlich rückzuweisen.

7. Complessiv- oder Concretual-Anbote auf mehrere Artikel verschiedener Stationen, und für bedingte Zeitabschnitte, werden mit Rücksicht auf das der Militär-Verwaltung vorbehaltene Recht der freien Wahl, als unzulässig erklärt. Auch haben die Offerte nur für einzelne Stationen zu lauten.

8. Außer den in dieser Kundmachung enthaltenen, haben auch alle übrigen im Behandlungsprotokolle aufgenommenen Bedingungen, von welchen die Unternehmer bei der Lemberger k. k. Militär-Verpflegs-Magazins-Verwaltung täglich während der gewöhnlichen Amtsstunden zur vollständigen Information Einsicht nehmen können, zu gelten.

Von der k. k. Militär-Verpflegs-Magazins-Verwaltung. — Lemberg, am 16. Juni 1867.

Offerts-Formulare:

Ich Endesgefertigter, wohnhaft in N., Bezirk N., erkläre hiemit in Folge Ausschreibung der Lemberger k. k. Verpflegs-Verwaltung vom 16. Juni 1867 die Subarrendirungs-Verpflegung für die Station N. mit der Abgabe in N. auf die Zeit von . . . bis . . . und zwar:

pr. Portion Brot à 51½ Loth mit . . kr., sage! . .
„ „ Brot in Laiben à 50 „ „ „ „
„ „ Hafer à 1/8 Metzen „ „ „
„ „ Heu à 10 Pfund „ „ „
„ n. öst. Klft. (hartes, weiches) Holz für die Garnison ohne Abstellung mit . fl. . kr., sage! . .
pr. n. öst. Klft. . . Holz für das General-Commando, die Spitäler und Verpflegs-Magazin mit der Abstellung dahin mit . fl. . kr., sage! . .

c2. unter genauer Zuhaltung der kundgemachten und aller im Behandlungsprotokolle enthaltenen Bedingungen, welchen ich mich unbedingt unterziehe, übernehmen zu wollen, und hafte für dieses Offert mit meinem gesammten Vermögen, und mit dem zuliegenden Vadium pr. . . fl., sage! . . welches ich, falls ich Ersteher bleibe, unverzüglich zur vollen vorgeschriebenen 10% Caution ergänzen will.

N. N.
(Siegel, Vor- und Zuname.)

Formulare zum Couvert über das Offert:

An
die löbliche k. k. Subarrendirungs-Behandlungs-Commission bei dem löblichen k. k. Militär-Verpflegs-Magazin
in
Lemberg.

Offert zur Subarrendirungs-Behandlung für die Station N. am . . Juli 1867 mit . . . fl. . . kr., Sage! . . . . . Gulden Vadium.

(1171) **Edykt.** (2)

Nr. 6. Na prośbę Józefa Łatki o uznanie Agnieszki z Knapczyków Pohybniakowej ze Zawoi Nr. 465 za zmarłą celem przeprowadzenia po niej pertraktacyi spadkowej, c. k. sąd powiatowy w Makowie wzywa tęż Agnieszkę z Knapczyków Pohybniakowę w roku 1820 w Zawoi pod Nrem. konskr. 465 urodzoną a od wielu lat nieobecną, dla której Wojciech Bartyzel, przełożony gminy Zawoji za kuratora ustanawia się, ażeby się w przeciągu roku od dnia ostatniego umieszczenia niniejszego edyktu w Gazecie lwowskiej rachując, tem pewniej w tutejszym c. k. sądzie powiatowym stawiła, ile w razie, gdyby się w przeciągu tego czasu niestawiła, lub innym sposobem o zostawaniu przy życiu sądu tutejszego niezawiadomiła, za umarłą sądownie uznaną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.
Maków, dnia 8. lutego 1867.

(1164) **Edykt.** (3)

Nr. 2793. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszem Mindle z Kindermanów Sommer Summer, a w razie jej śmierci spadkobierców onejże z imienia i miejsca pobytu niewiadomych, iż na prośbę Hendli z Deutelbaumów Herbst w sporze przeciw niej i Berlowi Sommer o zapłatę sumy 200 zł. w. a. uchwałą z 17. listopada 1866 l. 7949 rozpisaną została w drodze egzekucyi licytacyjna sprzedaż 4/5 części realności w Nowym Sączu pod Nrem. 203 położonej, w trzech terminach, a to 2go maja, 6go czerwca i 4go lipca 1867, że te dwa pierwsze termina bez skutku upłynęły, i że w postępowaniu egzekucyjnem dla obrony praw jej i spadkobierców mianuje się kuratorem p. adwokata Dra. Zielińskiego ze substytucyą pana adwokata Micewskiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 12. czerwca 1867.

(1172) **Edict.** (2)

Nro. 2093. Das k. k. Kreisgericht in Złoczów macht hiemit bekannt, daß über Ersuchschreiben des Lemberger k. k. Landesgerichtes vom 16. Februar 1867 Z. 7593 zur Befriedigung der Forderung der galizischen ständischen Creditsanstalt pr. 2786 fl. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der in dem Brzeżaner Kreise, Rohatyner Bezirkes gelegenen, der Frau Francisca de Zamłyńskie Pomezańska gehörigen Gutes Czercze am 18. Juli 1867 und 22. August 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Kreisgerichte vorgenommen und in diesen Terminen das Gut nur über oder um den Ausrufspreis pr. 12.775 fl. veräußert werden werde, ferners, daß das entweder im Baaren oder in galizischen Sparcassebücheln, oder aber in Pfandbriefen der galizischen ständischen Creditsanstalt oder der privilegirten Nationalbank, oder aber in galiz. Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten Curse, in keinem Falle jedoch über dem Nominalwerthe zu erlegende Angeld die Summe pr. 1280 fl. öst. W. betrage.

Sollten diese Güter in den zwei ersten Terminen nicht veräußert werden, wird behufs Feststellung der erleichternden Bedingungen die Tagfahrt hiergerichts auf den 23. August 1867 um 10 Uhr Vormittags bestimmt, mit dem Beisatze, daß die nicht erschienenen Gläubiger der Mehrheit der Stimmen der Erschienenen für beitretend werden angesehen werden.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbietung werden außer beiden Parteien und den dem Wohnorte nach bekannten Hypothekargläubigern zu eigenen Händen, alle jene Hypothekargläubiger, welche nach dem 23ten November 1866 in die Landtafel gelangten, ferners die dem Aufenthalte nach unbekannten Hypothekargläubiger: Gregor Łopatyński, Osias Szumer, Wolf Leib Szumer, Joseph Katz, Sima Allerhand, Isaak Hersch Szumer, Moses Goldschlag, Salamon Nathansohn, Jacob Landmann, Gratian Strzelbicki, Abraham Berger, Fischel Spissbach, Naftali Weinberger, Abraham Gastfreund, dann alle jene Gläubiger, welchen der gegenwärtige Bescheid entweder gar nicht oder nicht zeitlich vor dem Termine zugestellt werden könnte, durch Edicte und durch den in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Starzewski mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Warteresiewicz bestellten Curator verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, am 29. Mai 1867.

Edykt.

Nr. 2093. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie niniejszem wiadomo czyni, że na wezwanie c. k. sądu krajowego lwowskiego z dnia 16. lutego 1867 l. 7593 celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa galicyjskiego kredytowego w sumie 2786 zł. w. a. wraz z odsetkami 4proc. od dnia 30. czerwca 1864 liczyć się mającej, tudzież prowizyą zwłoki i nadzwyczajnym dodatkiem 2proc. od pojedyńczych przypadłych rat łącznie z kosztami administracyi w półrocznych równych kwotach 70 zł. w. a. od dnia 1. lipca 1864 zalegających, za każdą zapadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia uiszczenia po 4proc. liczyć się mającą, nakoniec kosztów obecnej egzekucyi w kwocie 26 zł. 90 kr. a. w. przyznanych, publiczna sprzedaż przymusowa dóbr Czercze, w obwodzie Brzeżańskim powiecie Rohatyńskim położonych, do p. Franciszki z Zamłyńskich Pomezańskiej należących, i w tym celu termina na 18. lipca 1867 i 22. sierpnia 1867, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym rozpisuje się, w którychto terminach nadmienione dobra tylko powyżej lub za cenę wywołania 12775 zł. w. a. sprzedane będą, dalej, że wadyum bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, albo też w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, lub uprzywil. banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną złożyć się mające kwotę 1280 zł w. a. wynosi.

Gdyby dobra te w pierwszych dwóch terminach sprzedane nie były, w celu ułożenia ułatwiających warunków, wyznacza się termin na dzień 23. sierpnia 1867 o godzinie 10. przed południem z tem oznajmieniem, że niestawający na terminie wierzyciele hypoteczni, jako do większości głosów stawających wierzycieli przystępujący uważani będą.

O rozpisaniu przymusowej sprzedaży oprócz stron obydwu i wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, toż samo wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie: księdza Grzegorza Łopatyńskiego, Osiasza Szumer, Wolfa Leib Szumer, Josefa Katz, Simę Allerhand, Izaaka Hersch Szumer i Malke Szumer, dalej Mojżesza Goldschlag, Salamona Nathansona, Jakuba Landmann, Gracyana Strzelbickiego, Abrahama Berger, Fischla Spissbach, Naftali Weinberger, Abrahama Gastfreund, nakoniec i tych wierzycieli, którzyby po dniu 23. listopada 1866 jako dniu wystawienia wyciągu tabularnego do tabuli krajowej weszli, niemniej wszystkich innych wierzycieli, którymby niniejsza uchwała sądowa sprzedaż dóbr Czercze rozpisująca z jakichkolwiek powodów albo wcale nie, lub też wcześnie przed terminem licytacyjnym nie mogła być doręczoną, przez edykta i równocześnie ustanowionego w osobie pana adwokata Dra. Starzewskiego — kuratora z zastępstwem pana adwokata Dra. Warteresiewicza zawiadamia się.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 29. maja 1867.

(1170) **Edykt.** (2)

Nro. 3562. C. k. sąd powiatowy w Monasterzyskach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w celu ściągnienia sądową ugodą z dnia 27go listopada 1856 do l. 1475 Onufremu Cybykowi przez Michała Niżyńskiego przyznanej sumy 147 złr. z pn. odnośnie do uchwały sądowej z dnia 2. marca 1866 do l. 3495 przymusowa sprzedaż realności w Monasterzyskach pod Nrm. k. 183 położonej, sądownie na 260 zł. w. a. oszacowanej, w jednym i ostatnim terminie na dniu 6. września 1867 o godzinie 10tej przed południem w tutejszym sądzie także niżej wartości szacunkowej pod warunkami, które w sądowej registraturze przejrzanemi być mogą, przedsięwziętą będzie.

Monasterzyska, dnia 15. listopada 1866.

(1179) **Edykt.** (2)

Nro. 9671. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Stanisława Dembińskiego, Józefa Dembińskiego, Józefę Wieruską, Xawerego Gostkowskiego i Franciszka Dydyńskiego, że przeciw nim tudzież przeciw p. Antoniemu Dydyńskiemu i p. Zenobii 1go ślubu Dydyńskiej, 2go ślubu Boguckiej — p. Piotr Dydyński dnia 1. czerwca 1867 do l. 9671 wniósł pozew o przyznanie prawa własności do połowy kapitału indemnizacyjnego dóbr Boczow i w załatwieniu tegoż pozwu termin do ustnej rozprawy na dzień 7. sierpnia 1867, godzinę 10tą rano wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych pp. Stanisława Dembińskiego, Józefa Dembińskiego, Józefy Wieruskiej, Xawerego Gostkowskiego i Franciszka Dydyńskiego nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania tych ostatnich jak równie na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego kuratorem dla nich ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 3. czerwca 1867.

(1169) **Edykt.** (2)

Nr. 66199. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadamia niniejszem Juliusza i Emeryka Turczyńskich z miejsca pobytu niewiadomych, że tutejszo-sądową uchwałę z dnia 31go grudnia 1864 l. 57352, która prośbie ks. Jana Peltech o przedłużenie terminu do justyfikacyi prenotacyi sumy wekslowej 550 zł. w. a. uchwałą tutejszego sądu do l. 35146 ex 1864 w stanie biernym dóbr Soposzyn dozwolonej Juliuszowi i Emerykowi Turczyńskim do oświadczenia się udzieloną została, ustanowionemu kuratorowi panu adwokatowi Drowi. Kratterowi (z substytucyą pana adwokata Dra. Starzewskiego celem bronienia praw tychże równocześnie się doręcza.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. grudnia 1867.

(1159) **Concurs.** (3)

Nro. 6190. Postmeisterstelle in Firlejów gegen Vertrag und 200 fl. Caution.

Bezüge des Postmeisters: Zweihundert Gulden Bestallung, 25 fl. Amtspauschale, 800 fl. Botenpauschale jährlich für Beförderung der täglichen Botenfahrten nach Rohatyn und der täglichen Botenfahrten von Firlejów nach Przemyślany und von Przemyślany nach Firlejów, mit der Verpflichtung zur Unterhaltung von 3 Pferden, 1 gedeckte und 1 offene vierfitzige Postkalesche, 2 Ordinärwägen, 2 Staffetentaschen und der sonstigen Betriebserfordernisse.

Bewerber haben ihre gehörig gestempelten Gesuche unter documentirter Nachmeisung des Alters, Wohlverhaltens, der bisherigen Beschäftigung und Vermögensverhältnisse binnen 4 Wochen bei der Postdirection Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 9. Juni 1867.

(1165) **Edykt.** (3)

Nro. 6951. Ze strony Tarnopolskiego c. k. sądu obwodowego czyni się niniejszem wiadomo, że p. Waleryan Podlewski właściciel dóbr ziemskich w zastępstwie p. adw. Dra. Delinowskiego przeciw nieobecnemu co do życia i miejsca pobytu niewiadomemu p. Fabianowi Kumanowskiemu, byłym w r. 1787 pupilom po niegdyś Antoninie de Ożgie Cetnerowej pozostałym. z imienia i nazwiska, z miejsca pobytu, co do życia i innych stosunków niewiadomym, tudzież tychże z imienia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomym opiekunom, nakoniec przeciw masie rozbiorowej Orlewskiego, której miejsce i stan jakoteż kurator i administrator co do imion i nazwisk i miejsca pobytu są niewiadomi, pod dniem 1. czerwca 1867 do l. 6951 pozew o wykreślenie sumy 1645 złp. z pn. i kosztów sądowych w ilości 125 złp. wraz z podciężarami ze stanu biernego dóbr Hinkowce w obwodzie Czortkowskim położonych wniósł, na który pozew termin do ustnej rozprawy na dzień 6. sierpnia 1867 o 10tej godzinie przed południem ustanowionym został, na którym strony pod zagrożeniem skutków prawnych §. 25 ust. sąd. stawić się, oraz przepis §. 23 ust. sąd. zachować mają.

Gdy pobyt pozwanych niewiadomym jest, to c. k. sąd obwodowy postanowił dla tychże zastępstwa i na ich niebezpieczeństwo i koszta tutejszego krajowego adwokata p. Dra. Schmidta z zastępstwem adwokata p. Dra. Blumenfelda jako kuratora, z którym wniesiona sprawa według sądowego postępowania dla Galicyi przepisanego przeprowadzoną będzie.

Tym edyktem upomina się pozwanych, by lub wcześnie się sami jawili, lub dokumenta potrzebne postanowionemu kuratorowi udzielili, lub jakiego innego adwokata wybrali i o tem temu c. k. sądowi obwodowemu donieśli, w ogóle by środków prawnych do obrony służących użyli, inaczej skutki z ich zaniedbania wyniknione sobie samym przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 3. czerwca 1867.

(1150) **Edykt.** (3)

Nro. 8510. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszem wiadomo czyni, że celem zniesienia wspólnej własności realności pod l. 12 w mieście Stanisławowie położonej, do masy Jędrzeja Borysławskiego należącej, publiczna sprzedaż tej realności w tutejszym sądzie obwodowym na dniu 8. sierpnia 1867 o godzinie 10tej z rana pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie.

Wadyum wynosi kwotę 100 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akt szacunkowy i wyciąg tabularny można wejrzeć w registraturze sądowej.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 27. maja 1867.

(1153) **Edykt.** (3)

Nro. 9228. C. k. sąd deleg. powiatowy miejski w Krakowie wzywa osoby, prawa do spadku po zmarłej w dniu 29. czerwca 1842 w Krakowie bez testamentu Franciszce Górskiej z jakiego kolwiek bądź tytułu sobie roszczące, aby z takowemi w przeciągu jednego roku do tutejszego sądu się zgłosiły, po upływie bowiem tegoż roku, o ile by się nie wszyscy spadkobiercy zgłosili, lub o ile by się nikt do tegoż spadku nie zgłosił, natedy spadek po Franciszce Górskiej, którego kuratorem p. adwokat Dr. Schönborn zamianowanym zostaje, w razie pierwszym w częściach nieprzyjętych, w razie drugim w całości do ściągnienia na rzecz w. skarbu przekazanym zostanie.

Kraków, dnia 8. czerwca 1867.

Doniesienia prywatne.

K. k. priv. österr. Pfandleih-Gesellschaft.

Kundmachung.

Von der gefertigten Filiale wird hiemit bekannt gegeben, daß bis auf Weiteres nur 4%tige Cassascheine gegen 20tägige Kündigung ausgegeben werden, und daß alle durch die Filialien der k. k. priv. österr. Pfandleih-Gesellschaft emittirten Cassascheine ohne Ausnahme vom 20. Juli d. J. begonnen nun mehr mit 4% verzinst werden.

Krakau, am 17. Juni 1867.

Filiale der k. k. priv. österr. Pfandleih-Gesellschaft.

Der Vorstand:

(1175—2) **Koritschoner** m. p.

K. k. priv. österr. Pfandleih-Gesellschaft.

Kundmachung.

Die unterzeichnete Filiale giebt hiermit bekannt, daß dermalen nur 4% Cassenscheine mit 20tägiger Kündigung ausgegeben werden, und daß die bei den Filialen der Gesellschaft bisher emittirten Cassenscheine vom 20. Juli l. J. begonnen, durchgehends nur noch zu 4% verzinst werden.

Lemberg, am 18. Juni 1867.

Die Filiale der k. k. privil. österr. Pfandleih-Gesellschaft.

(1174—2)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.